

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2012r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Stanisław Kucharczyk
Sędziowie:	SA Stanisław Stankiewicz SA Andrzej Wiśniewski (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sądowy Anita Jagielska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Jerzego Masierowskiego

po rozpoznaniu w sprawie **G. R.**

zażalenia wniesionego przez obrońcę skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

z dnia 31 października 2012r., sygn. akt II K 173/12

w przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

1. zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy;

2. na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16, poz. 124 z późn. zm.) w zw. z § 2 ust. 3 i § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. U. kwotę 147,60 (stu czterdziestu siedmiu 60/100) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu G. R. z urzędu.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 31 października 2012r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wobec G. R. wyroku łącznego, stwierdzając, że w Sądzie Okręgowym w Gorzowie Wielkopolskim zawisło postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec G. R. i toczy się pod sygnaturą II K 156/12. Postępowanie

to dotyczy wyroków Sądu Rejonowego w Myśliborzu w sprawie II K 109/06 i Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. w sprawie II K 1/01. W dniu 17.10.2012r.

w ww. sprawie o wyrok łączny wydane zostało nieprawomocne postanowienie

o umorzeniu postępowania. Orzeczenie to jest nieprawomocne i obejmuje kary wymierzone wyrokami, które wskazał w swoim wniosku skazany. Dlatego też z uwagi na zakres obecnie złożonego wniosku skazanego, który dotyczy części z całości skazań jakie objął rozpoznaniem Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. w sprawie II K 156/12 oraz nieprawomocność wydanego w dniu 17.10.2012r. postanowienia, należy uznać, że inna sprawa skazanego o to samo toczy się i postępowanie należało w niniejszej sprawie umorzyć.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożyła obrońca skazanego i zarzuciła: 1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia poprzez przyjęcie, że postanowienie Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp., sygn. II K 156/12 z dnia 17 października 2012r. obejmowało rozpoznaniem kary, które skazany wskazał w swoim wniosku i nie było jeszcze prawomocne w chwili orzekania w niniejszej sprawie, tym samym uznanie, że sprawa skazanego o to samo nadal się toczy,

a w konsekwencji

2. naruszenie przepisów postępowania tj. art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. poprzez błędne zastosowanie;

3. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 571 § 1 k.p.k. poprzez niezastosowanie.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia oraz wydanie wyroku łącznego przy zastosowaniu pełnej absorpcji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wniesione zażalenie okazało się niezasadne.

W pełni słuszne było bowiem stanowisko Sądu I instancji odnośnie braku możliwości merytorycznego rozpoznania sprawy i wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego. Prawidłowo Sąd I instancji uznał, iż w przedmiotowej sprawie wystąpiła negatywna przesłanka procesowa, nie pozwalająca na kontynuowanie w niniejszej sprawie postępowania, gdyż toczy się wcześniej wszczęte postępowanie o wydanie wobec skazanego wyroku łącznego, które to obejmuje także wskazane we wniosku G. R. wyroki w sprawach Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim, sygn. II K 1/01 oraz Sądu Rejonowego w Myśliborzu, sygn. II K 109/06, które były przedmiotem rozpoznania w sprawie Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim II K 156/12 (art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.).

Rozważana tutaj przesłanka występuje zatem w przypadku, gdy przedmiotem wcześniejszej wszczętego postępowania w kwestii wydania wyroku łącznego były skazania objęte tymi samymi wyrokami, które mają być przedmiotem obecnego postępowania. Sąd Okręgowy w uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu postępowania z dnia 17.10.2012r. w sprawie II K 156/12 (k.7 – 11) wskazał układ kar i wyroków wydanych wobec skazanego G. R. i stwierdzić trzeba, że istotnie wyroki Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim, sygn. II K 1/01 oraz Sądu Rejonowego w Myśliborzu, sygn. II K 109/06 były przedmiotem rozpoznania w sprawie II K 156/12 o wyrok łączny. Z wymienionego wyżej postanowienia o umorzeniu postępowania (str. 3 i 4) wynika, że Sąd Okręgowy we wcześniej wszczętej sprawie rozważał i nieprawomocnie wypowiedział się już co do kwestii połączenia wyroków w sprawach II K 1/01 i II K 109/06 jak i innych dotyczących skazanego orzeczeń, kierując się zasadą, że skoro dysponował danymi wskazującymi na inne skazania dotyczące skazanego w tym wyroki w ww. sprawach II K 1/01 i II K 109/06, to winien w jednym postępowaniu zbadać warunki do wydania wyroku łącznego.

Skoro zatem przedmiotem oceny wszczętej wcześniej sprawy o wyrok łączny były wyroki wydane w sprawach II K 1/01 i II K 109/06, to zasadnie Sąd I instancji uznał, że w przedmiotowej sprawie zaistniała okoliczność, że wcześniej wszczęta sprawa dotycząca G. R. o wyrok łączny toczy się i ponowne postępowanie obejmujące te wyroki nie może być prowadzone. W konsekwencji nie było potrzeby zasięgnięcia opinii z zakładu karnego o zachowaniu się skazanego w czasie odbywania kary.

W tej zatem sytuacji zaskarżone postanowienie, jako prawidłowe należało utrzymać w mocy.